

delijke commissie eerst aan de vervaardiging van een geloofsboek, exclusief voor volwassenen te gaan werken.²²

Het resultaat daarvan was De Nieuwe Katechismus, die in oktober 1966 verscheen, bijna één jaar na de afsluiting van Vaticanum II.²³ Het boek werd zowel in katholieke kring alsook daarbuiten zeer gunstig ontvangen. Zo beval de gereformeerde theoloog Kuitert het zelfs aan iedere wijkpredikant aan als geloofsonderricht voor reformatische christenen.²⁴ Het 'nieuwe' van deze katechismus had op uiteenlopende aspecten betrekking. Allereerst was het een geloofsverkondiging, uitsluitend bestemd voor volwassenen. Daarmee werd de traditionele koppeling tussen school- en gezinsboek losgelaten. Gebroken werd ook met de eeuwenoude vraag- en antwoordvorm: De Nieuwe Katechismus had het karakter van één doorlopend, enthousiasmerend verhaal. Daarbij lag het uitgangspunt bij de concrete ervaringen van mensen: niet voor niets opent het boek met een hoofdstuk dat als titel draagt 'De vragende mens'. Met deze 'hoministische opzet' die doorheen het gehele boek wordt volgehouden, wordt de leerstellig-christologische benadering van de katechismus van 1948 op zijn minst gerelativeerd. En tenslotte geeft De Nieuwe Katechismus er blijk van recht te willen doen aan een voor de oecumenische toenadering essentiële gedachte, namelijk het door Vaticanum II geformuleerde beginsel van de 'hiërarchie van waarheden'. Er wordt in deze katechismus gepoogd een onderscheid te maken tussen de 'essentiële en fundamentele elementen van de katholieke leer' en die welke niet van primaire betekenis zijn. Over de keuzes die De Nieuwe Katechismus vervolgens maakt, kan men van mening verschillen. De reactie vanuit Rome liet dat ook overduidelijk zien. Maar eerder al had de toenmalige voorzitter van de Nederlandse bisschoppenconferentie, kardinaal B. Alfrink verklaard dat de Nederlandse bisschoppen met het uitgeven van deze katechismus wilden getuigen van 'de grotere ruimte die heden – dankzij vooral het Tweede Vaticaans Concilie – in Gods Kerk was gegroeid'.²⁵

In Rome was men echter van oordeel dat de opstellers van De Nieuwe Katechismus zich op leerstellig gebied tévéél ruimte hadden toegeëigend. Naar

22. Vgl. J. van Lier en J. Simons (red.), *Geloof leren geloven. Twintig jaar 'De Nieuwe Katechismus': leren van het verleden met het oog op de toekomst*, Nijmegen, 1987, 107-108.

23. *De Nieuwe Katechismus. Geloofsverkondiging voor volwassenen, in opdracht van de bisschoppen van Nederland*, Hilversum-Antwerpen, 1966.

24. H.M. Kuitert, 'Geloofsverkondiging voor volwassenen', in: *Wending* 1967, 851-860, vooral 853. Vgl. ook A.F.N. Lekkerkerker, 'Enkele opmerkingen bij de Nieuwe Katechismus', in: *Kerk en Theologie* 18(1967) 49-59.

25. Zie W. Bless, *Witboek over de Nieuwe Katechismus*, Utrecht, 1969, 11.